

Ook India verandert snel. Heel snel.

Steeds meer auto's, van alle mogelijke merken, een voortdurend groeiend aantal... Alleen de manier waarop ze in India rijden, blijft dezelfde... **bangelijk!**

Steeds meer mensen ook, zeeën van mensen die je op het spitsuur tegemoet stromen... hallucinant!

En een economie die de vruchten plukt van de vrije markt en de globalisering, maar tegelijk gebukt gaat onder de ontsparingen ervan...

En in sommige missieposten weten de allerjongsten meer over computers en informatica dan ik (al is dat weliswaar niet zo moeilijk...).

Maar als je dan een paar honderd kilometers verder reist, veranderen de velden in wouden, neemt de jungle de plaats in van de akkers, gaan de gesprekken over totaal andere dingen... "Wist je dat de panter vannacht weer een hond heeft aangevallen?!" "Een van de jongens heeft een lelijke snijwonde aan zijn voet, dus als je nog wat van die planten tegen het bloeden hebt..." Aan de kant van de weg kijken de apen je uitdagend na, en bij het binnenrijden van het dorp word je verwelkomd door een paraderende pauw...

Dit is Zuid-Gujarat, de wereld van de Adivasis (de autochtone bevolking van India, geen hindoes maar animisten). Kunnen lezen en schrijven is hier nog het voorrecht van een kleine minderheid. De anderen halen hun kennis uit een eeuwenoude mondelinge traditie. Van de jungle, hun bron van leven, weten zij alles. Maar elke dag wordt dat woud weer wat kleiner.

...ten slotte tonen ze me hun medisch materiaal: een scheermesje!

...in een van de Adivasi-dorpen ontmoet ik een groepje vroedvrouwen...

Het ontbossen vordert véél sneller dan het herplanten, waarvoor er geen geld is.

In een van die Adivasi-dorpen ontmoet ik een groepje vroedvrouwen. We beginnen te praten, zij lachen veel, vertellen me over hun dagelijkse bezigheden... en ten slotte tonen ze me hun medisch materiaal: een *scheermesje!*

Wat verder word ik voorgesteld aan de Boa (de 'geestenverdrijver') van het dorp. Zijn magische formules kunnen de Boets, de 'geesten van de doden' aan wie men zowat al het kwaad van de wereld toeschrijft, neutraliseren door ze als het ware 'vast te ketenen'.

In de nieuwe, nog heel rudimentaire missiepost die ik bezoek, zijn er erg veel kinderen. Ze komen vaak van ver, lijken geboeid door wat ze leren. Maar de leraars hier weten al te goed hoe onstandvastig hun jonge publiek is. Er hoeft niet veel te gebeuren - de moesson te nat, de zomer te heet, een geboorte in het gezin - of de kinderen blijven thuis. En dan moeten de leraars weer op stap om de ouders nog maar eens uit te leggen hoe belangrijk de school is voor de toekomst van hun kinderen.

Ach ja, alle begin is moeilijk... maar volharding loont! Dat geloof je als je ziet hoe goed de oudere missieposten nu draaien. En dat geloven ook de leraars, die nauwelijks enkele jaren geleden zelf dat parcours hebben afgelegd. Hún blijvend enthousiasme geeft óns moed. We mogen ze niet in de steek laten.

In 2003 feesten we!

We vieren de komst van Sister Amelia!

In mei komt Sister Amelia, de spilfiguur van de *Operatie pull-over* van vorig jaar, ons vertellen...

...over de honderden kinderen die het de voorbije winter dankzij hun pull-over niet zo koud hebben gehad...

...over de jonge vrouwen die door dit project hun dagelijks brood (of beter: hun 'dagelijkse chapati') verdienen...

...over de vreugden en de noden van haar werk...

...en vooral over de situatie van de vrouw vandaag in dat veranderende India.

...ik word voorgesteld aan de Boa van het dorp...

We vieren ook 30 jaar Shisha Seva - Peterschap India

Zoveel is er gebeurd tussen die eerste preek in Brussel en Shisha Seva - Peterschap India vandaag.

De pioniers van toen, zowel de verantwoordelijken ginder in de eerste missieposten als de medewerkers hier, hebben sindsdien misschien wat meer wijsheid vergaard... en zéker meer witte haren. (Wat dat laatste betreft hoef ik zelfs niet eens in de spiegel te kijken...) Sommigen hebben ons helaas voorgoed verlaten, de anderen ploegen geduldig voort.

Dankzij hen en u zijn inmiddels enkele generaties opgegroeid in steeds betere omstandigheden, met een opleiding die de poort opende naar een menswaardiger bestaan. Hun hoop dragen zij over op de allerjongsten, hun geluk blijft voor ons de sterkste motivatie.

...de leraars weten al te goed hoe onstandvastig hun jonge publiek is...

30 JAAR
SHISHA SEVA vzw
- Peterschap India

Wij nodigen u uit om samen met sister Amelia háár India te (her)ontdekken en de verjaardag van Peterschap India te vieren:

- **Op 10 mei in Duinkerke** (Frankrijk), voor een vriendschappelijke ontmoeting met onze Franse meters en peters.
- **Op 18 mei in Hasselt**, voor een stadswandeling met een autochtone gids...
- **Op 24 mei in Schilde** (bij Antwerpen), met zo mogelijk een bezoek aan de jain-tempel die in Wilrijk in opbouw is.
- **Op 25 mei in Brussel**, met een verrassing waar nog aan gewerkt wordt. Maar er komt vast en zeker water aan te pas!

Hierover krijgt u te gelegener tijd uitvoeriger informatie. Maar u kunt nu alvast in uw agenda noteren dat u deze dagen vrij moet houden.

Van harte,

Monique